

på den anden side sikrer den forskningsfrihed og mulighed for offentliggørelse af forskningsresultater, som er en forudsætning for videnskabelige arbejder.

På dette grundlag stillede udvalget i sin betænkning forslag om, at der blev oprettet et socialforskningsinstitut, som var selvstændigt såvel i forhold til de forskellige interesserede administrationsgrene som over for de mange videnskabsgrene inden for det sociale område.

Folketinget fulgte i hovedlinjerne dette lovforslag, og den 18. april 1958 vedtoges loven om instituttets oprettelse.

Organisation

I henhold til loven er instituttet henlagt som en selvstændig institution under socialministeriet, men instituttet skal uden hensyn hertil stå til rådighed for alle administrationsgrene og organisationer, som ønsker foretaget undersøgelser til belysning af sociale forhold. Der peges i loven særligt på følgende forskningsområder: Den sociale forsorg og forsikring, arbejdslivet samt de sociale sider af familie- og ungdomsspørgsmål samt bolig- og sundhedsforhold.

Instituttet kan selvstændigt tage undersøgelsesopgaver op og kan påtage sig opgaver for offentlige myndigheder og for private organisationer. Afgørelsen af, hvilke opgaver instituttet vælger, ligger helt hos dettes styrelse.

Det er hensigten, at statslige styrelser og komiteer, som har ønsker om gennemførelse af forskningsopgaver af den art, som instituttet tager sigte på, skal lade sådanne opgaver udføre af instituttet. I visse tilfælde vil det dog være mest hensigtsmæssigt, at dele af undersøgelsesarbejdet udføres som led i styrelsernes almindelige virksomhed, mens instituttet bistår med planlægning og bearbejdelse af materialet. Tilsvarende service vil kunne ydes over for f.eks. kommuner og private organisationer.

Der tilsigtes i det hele taget ikke ved oprettelsen af socialforskningsinstituttet en monopolisering af den sociale forskning. F.eks. kan instituttet lade forskere, der arbejder med emner inden for dets virkeområde, drage nytte af dets praktiske hjælpemidler, ligesom det står åbent for studerendes praktikanttjeneste. Endvidere kan man, hvor dette er hensigtsmæssigt, overdrage forskningsopgaver eller dele af sådanne til andre forskningsorganer og deltage i udgifterne herved.

Instituttet styres af et forskningsråd og en direktør. Forskningsrådet skal godkende instituttets arbejdsplan og tage initiativ til gennemførelse af forskningsopgaver såvel gennem socialforskningsinstituttet som ved henstilling til andre forskningsorganer.

I forskningsrådet, hvis formand er rektor, professor, dr. polit. *Carl Iversen*, er der repræsentation for de grundvidenskaber, som den anvendte socialforskning må støtte sig til, samt for de administrationsgrene, der i særlig grad har interesse for socialforskningens resultater.

Direktøren, cand. polit. *Henning Friis*, har den faglige og administrative ledelse af instituttet.

Ligesom forskningsrådets medlemmer kommer instituttets medarbejdere fra forskellige videnskabelige områder. Medarbejderne har enten nationaløkonomisk-statistisk, psykologisk, sociologisk eller medicinsk uddannelse. Ialt er 15 videnskabelige medarbejdere knyttet til instituttet, og heraf er 9 fuldtidsansatte.

De til instituttets virksomhed fornødne midler stilles til rådighed på de årlige finanslove. Til løsningen af særlige opgaver kan instituttet selv søge tilvejebragt yderligere midler, f.eks. fra private institutioner, danske og internationale fonds etc.